

Arrest

nr. 288 546 van 5 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Karaj. U bleef daar samen met uw ouders (S.M. (...) (O.V. (...)) en R.M. (...) (O.V. (...)) en uw broer M. (...) wonen tot uw vertrek. Uw vader was aannemer in de bouwsector. In deze hoedanigheid voerde hij 10 à 20 jaar constructieprojecten uit voor de sepah-pasdaran (Iraanse revolutionaire garde). Hij werkte toen samen met twee van zijn neven, K.D. (...) (i.e. K. (...)) en I.D. (...) (i.e. K. (...)). Zij konden financieel profiteren van het werk dat uw vader deed. Doordat uw vader het land verlaten had, verloren ze deze financiële voordelen. Hierdoor voelen ze zich benadeeld. Bovendien waren de projecten die uw vader uitvoerde vaak gebouwen met geheime militaire doeleinden.

U werd op school islamitisch opgevoed maar praktiseerde thuis amper de islam. Op school werd u wel verplicht om de naar de moskee te gaan en te bidden. U had op school moeilijkheden met de

verplichtingen van de islam. U deed aan worstelen in Iran. U was actief in een gym waar tevens een gekende kampioen, Alireza Karimi, aan het werk was. In november 2017 deed Alireza Karimi mee aan een wereldkampioenschap in Italië. Hij diende daarbij te worstelen met een Israëliër. Omdat het Iraanse regime niet wou dat hij tegen een Israëliër zou worstelen, diende hij verplicht op te geven. Dit was voor u de druppel om u af te keren tegenover de islam. U kreeg een hekel aan de islam.

Uw ouders bekeerden zich in Iran tot het christendom. Hun bekering raakte bekend en de huiskerk die ze bezochten werd eveneens onthuld. Hierdoor kenden uw ouders problemen waardoor ze het land dienden te verlaten. Ook kenden ze hierdoor problemen met enkele familieleden.

Eind 2019 verliet u samen met uw ouders en uw broer Iran op illegale wijze. Jullie reisden over land naar Turkije. Vanuit Turkije reisden jullie via de zee naar Italië. Omdat uw broer angst had om het water over te steken, reisde hij niet met u en uw ouders mee. Hij reisde over land naar Griekenland. Hij verbleef daar enkele maanden. Vanuit Italië reisde u met uw ouders verder over land naar België. Jullie kwamen in november 2019 aan in België. Uw ouders dienden op 3 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Aangezien u op dat moment nog minderjarig was stond u op hun bijlage. Op 31 augustus 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake het verzoek van uw ouders. Deze beslissing werd op 31 januari 2022 bevestigd tijdens het beroep dat uw ouders hiervoor indienden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Eind 2019 keerde uw broer terug naar Iran, ondanks het feit dat uw vader hem dit had afgeraden. Bij aankomst in Iran werd hij gevraagd om hem bij de rechtbank aan te melden wegens het illegaal verlaten van het land of van een illegale terugkeer. Daarnaast werd uw broer ook valselijk beschuldigd van een diefstal te hebben gepleegd. Verder werd hij ook valselijk beschuldigd van, samen met een neef (die tevens ook M. (...) heet, hij is de zoon van K.D. (...)), een meisje aangerand te hebben en aldus ook overspel te hebben gepleegd. Deze beschuldigingen en aanklachten werden in scène gezet door de twee neven waar uw vader eerder problemen mee had gehad en die voor de sepa-pas-daran werkten. Zij wouden op deze manier wraak nemen op uw familie. Bovendien kon de neef M. (...) snel vrij komen door K. (...) zijn connecties. Uw broer M. (...) daarentegen diende enkele maanden in de gevangenis te verblijven. U denkt dat uw broer enkel in de gevangenis zat voor de beschuldigingen van overspel en aanranding van het meisje. Hij werd daar mishandeld. Uw broer zat zijn straf uit. Hij kon vrijkomen doordat een oom van u een pand verkocht en met dit bedrag uw broer zijn vrijlating betaalde. Uw broer werd na zijn aankomst in Iran ook door vier personen, waaronder de zoon van I.D. (...), aangevallen. Hij werd daarbij verwond met een mes aan zijn borst. Uw broer raakte hierbij gewond aan zijn hand.

In België maakte u kennis met andere godsdiensten. U besloot echter om afstand te nemen van alle godsdiensten. U wil hier niets mee te maken hebben. U beschouwt uw keuze om geen religie aan te hangen een individuele keuze en wil anderen hiermee niet lastig vallen.

Op 10 januari 2022 werd u meerderjarig. U diende op 11 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. U vreest bij terugkeer voor de rechtbank te zullen belanden of hetzelfde te moeten ondergaan als uw broer. U vreest bij terugkeer niet te kunnen studeren of te werken in Iran omdat u daarbij verplicht zou worden om het dagelijks gebed uit te voeren. U wil dit niet doen omdat u niet in de islam gelooft. U wil in Iran ook op straat verkondigen dat de islam niet verplicht mag zijn en dat u niet in de islam gelooft.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw originele shenasnameh (geboortebokje), een oproepingsbrief van 15.09.1399 (5 december 2020) voor uw broer M. (...) waarin gevraagd wordt dat hij zich voor de beschuldiging van een diefstal binnen de vijf dagen zou aanmelden bij het dichtstbijzijnde politiekantoor en nadien bij de rechtbank van Mahdasht, een brief (niet gedateerd/ er staat enkel te lezen dat deze brief voor het eerst op een website verscheen op 11.01.1400 (31 maart 2021)) voor uw broer M. (...) waarin de strafrechtbank van Alborz aankondigt dat het vonnis inzake een gerechtelijke procedure beschikbaar is, een samenvatting van het gerechtelijk dossier van uw broer M. (...) waarbij hij beschuldigd werd van Iran illegaal verlaten/binnengekomen te hebben, een vonnis van 24.12.1400 (15 maart 2022) waarbij uw broer en M.K. (...) vrijgesproken werden van een vrouw met geweld verkracht te hebben, een Iraans psychologisch attest over uw broer M. (...) waaruit blijkt dat hij medicatie voorgeschreven werd voor de paniekaanvallen en een fobie die hij vertoont, twee slecht-leesbare medische attesten over uw broer M. (...) waaruit blijkt dat hij in Iran een ingreep aan zijn hand diende te ondergaan, enkele medische documenten over uw vader waaruit blijkt hij in februari 2022 in België verschillende onderzoeken onderging en waarbij besloten werd tot de volgende diagnose; een beginnende ziekte van Parkinson/ een beginnende dementie/ significante tekorten in de geheugenfuncties en de aandachts- en executieve functies (verwerkingssnelheid en mentale flexibiliteit)/ geheugenproblemen die waarschijnlijk beïnvloed worden of hun ontstaan vinden in de huidige psychiatrische toestand met depressie en angststoornis, een uitslag van het wereldkampioenschap freestyle worstelen tot 86 kilo van november 2017 en verschillende foto's, attesten en een inschrijvingsformulier van de atletieksporten en het worstelen dat u beoefent/beoefende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zich ten dele beroept op motieven die reeds door uw ouders werden opgeworpen in hun verzoeken, met name de problemen die zij in Iran kenden n.a.v. hun bekering tot het christendom. Het Commissariaat-generaal oordeelde in het kader van het verzoek van uw ouders dat er geen geloof kon gehecht worden aan hun bekering en de daaraan gekoppelde problemen in Iran. U brengt geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige beoordelingen. U verwijst louter naar uw bewering dat er reeds wraak werd genomen op uw familie doordat uw broer bij zijn terugkeer naar Iran gevisieerd werd (CGVS 2, p. 20). Echter wordt infra uiteengezet dat er aan deze problemen van uw broer geen geloof gehecht kan worden. Aldus brengt u geen objectieve elementen aan om de appreciatie van het verzoek van uw ouders om te buigen. Dat uw raadsman aanhaalt dat u hierover wel objectieve informatie aanlevert door de medische documenten die over uw vader overhandigt, kan echter niet aanvaard worden als objectief element. Volgens uw raadsman blijkt hieruit dat er bij uw vader een verregaande vorm van Alzheimer vastgesteld werd, wat vergeetachtigheid als gevolg zou hebben. Dit zou volgens uw raadsman een zware invloed gehad hebben op de persoonlijke onderhouden van uw vader (CGVS 2, p. 21). Deze medische attesten over uw vader volstaan niet om de vaststellingen uit het verzoek van uw ouders teniet te doen. Deze dateren immers allemaal van februari 2022 en september 2022, i.e. van na de beslissing van het CGVS en het arrest van de RVV en zijn bijgevolg post-factum. U brengt geen objectief element aan waaruit blijkt dat uw vader ten tijde van zijn persoonlijke onderhouden op het CGVS aan geheugenproblemen of andere medische problemen geleden zou hebben die een invloed gehad zouden hebben op zijn onderhouden. Dat uw raadsman opwerpt dat afspraken verkrijgen bij de juiste dokters veel tijd vraagt, doet hieraan geen afbreuk. Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat uit de medische attesten inzake uw vader geenszins blijkt dat hij aan een verregaande vorm van Alzheimer zou lijden. Nergens is zelfs sprake van Alzheimer. De medische documenten spreken van een beginnende ziekte van Parkinson/ een beginnende dementie/ significante tekorten in de geheugenfuncties en de aandachts- en executieve functies (verwerkingssnelheid en mentale flexibiliteit)/ geheugenproblemen die waarschijnlijk beïnvloed worden of hun ontstaan vinden in de huidige psychiatrische toestand met depressie en angststoornis. De medische attesten stellen daarnaast tweemaal dat de onderzoeksresultaten met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd dienen te worden gezien de mogelijke invloed van de taalbarrière, cultuurverschillen en een beperkte opleiding van uw vader.

U haalt verder aan dat u en uw familie gevisieerd werden door twee neven van jullie, K.K. (...) en I.K. (...), die bij de sepah-pasdarán (Iraanse revolutionaire garde) werken. Zij willen wraak nemen op u, uw broer en uw ouders enerzijds omdat uw ouders zich bekeerd hebben tot het christendom en anderzijds omdat uw vader voorheen bouwprojecten uitvoerde voor de sepah-pasdarán. Deze twee neven konden financieel profiteren van het werk dat uw vader deed. Omdat uw vader het land verlaten had, verloren ze deze financiële voordelen. Hierdoor werden deze neven jullie vijand (CGVS 1, p. 8, 9 en 19 en CGVS 2, p. 7 en 19). Wat betreft uw bewering dat uw familie problemen kende met uw neven K. (...) en I. (...) omwille van uw ouders hun bekering werd hierboven reeds aangeduid dat u geen objectieve elementen aanbrengt om de conclusies uit uw ouders hun verzoek te wijzigen. Aan uw bewering dat K.K. (...) en I.K. (...) u en uw gezin viseren doordat uw vader voorheen bouwprojecten uitvoerde voor de sepah-pasdarán kan evenzeer geen geloof gehecht worden. Indien uw neven werkelijk uw vader hiervoor zouden viseren, mag op zijn minst verwacht worden dat hij dit zou aangehaald hebben tijdens zijn eigen verzoek, quod non in casu. Uw vader vertelde zelfs nooit iets dat hij met de sepah-pasdarán zou samengewerkt hebben. Ook uw moeder maakte geen gewag van problemen met jullie neven omwille van de bouwprojecten die uw vader uitvoerde. Ze maakten weliswaar melding van problemen met deze twee neven maar ze beweerden dat deze problemen werden veroorzaakt door hun bekering en door hun facebookprofiel waarop ze christelijke boodschappen plaatsten (Notities persoonlijk onderhoud M.R. (...) d.d. 22.04.2021, p. 7-8 en notities persoonlijk onderhoud M.S. (...) d.d. 22.04.2021, p. 5-6 en notities persoonlijk onderhoud M.S. (...) d.d. 06.07.2021, p. 12-13). Nergens in hun verklaringen (en ook niet tijdens hun beroepsprocedure) is er sprake van problemen met deze twee neven omwille van de bouwprojecten die uw vader uitvoerde en/of dat hij zijn samenwerking met de sepah stopzette. Dat uw ouders deze

problemen niet aanhaalden omdat ze bang zijn, volstaat niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen (CGVS 2, p. 19). Op een verzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen (in het bijzonder al de vluchtmotieven) aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Dat K. (...) en I. (...) wraak namen op jullie gezin door uw broer M. (...) – bij zijn terugkeer naar Iran - van verschillende zaken valselijk te beschuldigen en door hem aan te vallen, ligt in het verlengde van zaken die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd. Deze verklaringen zijn niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Hierbij dient verder ook gewezen te worden op uw tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaats van uw broer en het contact dat u met hem onderhoudt. Tijdens uw interview op de DVZ van 07.04.2022 verklaarde u dat uw broer op dat moment in Griekenland verbleef. U gaf toen ook aan geen contact met uw broer te onderhouden (Verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 07.09.2022 stelde u dat uw broer naar Iran was teruggekeerd. U verklaart dat hij in 2019 maar enkele maanden in Griekenland had verbleven en dat hij reeds sinds eind 2019 naar Iran was teruggekeerd. U gaf tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud ook aan dat u sinds uw vertrek uit Iran tot op heden – ook al was het weinig – contact onderhield met uw broer (CGVS 1, p. 3, 5 en 6). Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheden stelt u zich niet te herinneren dat u voor de DVZ zoiets gezegd zou hebben. U voegt eraan toe dat uw broer zich al drie jaar in Iran bevindt. Het louter ontkennen/niet herinneren van uw verklaringen bij de DVZ volstaat niet als verklaring voor het vastgestelde verschil. U geeft later tijdens uw onderhoud ook aan dat er mogelijke fouten zijn gebeurd bij het vertalen van woorden. U voerde uw interview op de DVZ uit in het Engels zonder tussenkomst van een tolk. U verklaart dat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming niet gevraagd werd u welke taal u sprak en u begon spontaan Engels te spreken. Dat er hierdoor mogelijke vertaalfouten gebeurd zouden zijn, volstaat evenmin als verschoning. Ofschoon u verklaarde dat u onderhoud voor het CGVS in het Farsi wou uitvoeren, dient immers opgemerkt te worden dat u voor de DVZ verklaarde dat u het Engels voldoende machtig was om de problemen die tot uw vlucht geleid hebben te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (CGVS 1, p. 6 en 16 en verklaring betreffende procedure DVZ). Daarenboven is uw verklaring dat uw broer sinds eind 2019 reeds is teruggekeerd naar Iran ook tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. Hij verklaarde tijdens zijn eerste onderhoud op het CGVS op 22 april 2021 dat uw broer M. (...) zich op dat moment in Griekenland bevond (Notities persoonlijk onderhoud M.R. (...) d.d. 22.04.2021, p. 6). Hiermee geconfronteerd stelt u niet te weten waarom uw vader zoiets verteld heeft, wat uiteraard het verschil niet verklaart (CGVS 1, p. 17). Bovendien verklaarde uw moeder tijdens haar onderhoud van 22.04.2021 ook dat M. (...) – voor zover ze wist – zich op dat moment in Griekenland bevond. Ze voegde eraan toe dat ze reeds anderhalf jaar geen contact had met uw broer (Notities persoonlijk onderhoud M.S. (...) d.d. 22.04.2021, p. 4-5). Uw verklaringen staan hier weer haaks op. U verklaarde immers dat uw ouders meteen op de hoogte kwamen van het feit dat uw broer was teruggekeerd naar Iran. U situeert deze terugkeer eind 2019 (CGVS 1, p. 6). Indien dit werkelijk het geval zou zijn, stelt zich de vraag waarom uw moeder op 22.04.2021 dan zou verklaren dat het laatste wat ze van uw broer vernam was dat hij in Griekenland verbleef. Dat u allerminst geloofwaardige verklaringen aflegt over het feit dat uw broer teruggekeerd zou zijn naar Iran heeft als gevolg dat het evenmin geloofwaardig is dat uw broer in Iran problemen zou gekend hebben. Indien uw broer zich niet in Iran bevond, konden de beweerde problemen immers niet plaatsvinden. Dat de beweerde problemen die uw broer kende bij zijn terugkeer naar Iran niet geloofwaardig zijn blijkt ook uit de vaststelling dat u bij de DVZ met geen woord hebt gerept over uw broer of de problemen die hij na zijn terugkeer naar Iran gekend zou hebben. Dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals u aangeeft kort de hoofdlijnen dient weer te geven, ontkent het CGVS niet (CGVS 1, p. 2). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt evenwel dat de problemen die uw broer bij zijn terugkeer kende één van uw hoofdmotieven is waarom u een verzoek indient. (CGVS 1, p. 18 en 23). Ook al dient u kort en zonder details uw motieven voor de DVZ kenbaar te maken, er wordt u bij de DVZ gevraagd om alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst weer te geven (CGVS-vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Dat uw vader u verbood om over sommige zaken te vertellen (CGVS 2, p. 11) kan niet overtuigen. Van een verzoeker mag ten allen tijde de volle medewerking en volledige en waarheidsgetrouwe verklaringen verwacht worden.

De verklaringen over de problemen die uw broer kende bij zijn terugkeer blijken eens te meer ongeloofwaardig doordat u een zeer gebrekkige en vage kennis vertoont over de feiten die uw broer overkwamen. Vooreerst overhandigt u – via uw ouders die u deze bezorgden - verschillende gerechtelijke documenten over uw broer zijn problemen. U weet echter niet hoe deze documenten in het bezit van uw ouders kwamen. U veronderstelt dat de kans groot is dat uw broer deze naar uw ouders opstuurde maar het kan evengoed zijn dat uw vader zijn zakenpartners hem dit opstuurden (CGVS 1, p. 10-13). U hebt bovendien niet aan uw ouders gevraagd hoe ze in het bezit zijn gekomen van deze documenten. De stelling die u daarbij maakt, dat u tot uw persoonlijk onderhoud niets met die documenten te maken had en dat uw vader deze documenten had klaarstaan, is op zijn minst opmerkelijk te noemen (CGVS 1, p.

13). Dit valt immers moeilijk te rijmen met uw stelling dat u – die vreest hetzelfde lot te moeten ondergaan als uw broer (CGVS 1, p. 23) - al sinds eind 2019 op de hoogte bent dat uw broer zich voor de rechtbank diende te verantwoorden voor een illegaal vertrek/binnenkomst (CGVS 1, p. 6 en CGVS 2, p. 11). Indien u werkelijk vreest hetzelfde te lot te moeten ondergaan als uw broer kan verwacht worden dat u meer interesse zou vertonen inzake de gerechtelijke documenten over uw broer. U weet bovendien niet waar de originele versies zijn van de gerechtelijke documenten die u overhandigt. U vermoedt dat deze zich bij uw broer bevinden maar daar bent u niet zeker van (CGVS 1, p. 10-12 en CGVS 2, p. 5). Eveneens opmerkelijk hierbij is dat u er niet in slaagt om te herinneren of u aan uw ouders of uw broer ooit hebt gevraagd waar de originele versies zich bevonden (CGVS 2, p. 5). Voorts weet u niet of uw broer veroordeeld werd voor de beschuldigingen van een diefstal gepleegd te hebben (CGVS 2, p. 7-8), of de beschuldiging van de diefstal of die van de aanranding eerst kwam (CGVS 2, p. 8) en of er voorwaarden waren voor uw broer zijn vrijlating (CGVS 2, p. 10). U weet eveneens niet sinds wanneer u te horen kreeg dat uw broer in de gevangenis zat. U slaagt er zelfs niet in om dit bij benadering aan te duiden (CGVS 2, p. 11). Dat u niet meer informatie vroeg over de feiten die uw broer overkwamen omdat u dacht dat u voldoende over de zaak wist (CGVS 2, p. 12), duidt op een manifest gebrek aan interesse in de problemen van uw broer, problemen waarvan u vreest dat deze u eveneens zouden kunnen overkomen. Dit breekt uw geloofwaardigheid verder af (CGVS 1, p. 23). U vertoont wat de problemen van uw broer betreft bovendien niet alleen een gebrekkige en vage kennis, u legt hierover ook tegenstrijdige verklaringen af. U stelt tijdens uw eerste onderhoud dat uw broer vrijgesproken en niet veroordeeld werd voor de beschuldiging van overspel omdat de maagdelijkheid van het meisje intact bleek te zijn (CGVS 1, p. 11-12). Tijdens uw tweede onderhoud stelt u dat het bewezen werd dat de onwettige gemeenschap niet gebeurd was maar dat uw broer desondanks veroordeeld werd. U denkt dat hij niet vrijgesproken werd (CGVS 2, p. 8-9). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u misschien een fout hebt gemaakt tijdens uw eerste onderhoud. Deze repliek kan in alle redelijkheid niet aanvaard worden als verschoning aangezien u hierover geen opmerkingen over formuleerde na het ontvangen van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u, wanneer u de mogelijkheid werd geboden om opmerkingen te maken over uw eerste persoonlijk onderhoud of om zaken recht te zetten, dat u onder druk stond, erg gespannen was en dat u daardoor mogelijks zaken verkeerd had beantwoord. Gevraagd naar welke zaken er verkeerd beantwoord waren, slaagt u er echter niet in om deze aan te duiden (CGVS 2, p. 2). Verder gaf u tijdens uw eerste onderhoud aan dat uw vader een pand diende te verkopen om zo een som te kunnen betalen om uw broer vrij te krijgen (CGVS 1, p. 18). Bij uw tweede onderhoud stelt u daarentegen dat het uw oom was die een pand verkocht en vervolgens betaalde om uw broer vrij te krijgen. Hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en geeft u aan dat uw vader het geld uiteindelijk wel betaalde maar dat uw oom dit in eerste instantie regelde (CGVS 2, p. 10). Deze post-factum repliek waarbij u uw verklaring louter wijzigt, volstaat niet.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan de vervolging die u en uw gezin ondergingen door K.K. (...) en I.K. (...).

Wat betreft uw stelling dat u in geen enkele godsdienst gelooft (CGVS 2, p. 14) dient er op het volgende gewezen te worden. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit bovenstaande conclusies blijkt dat u er niet voor terugdeinst om meermaals bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de Belgische autoriteiten. Verder verklaarde u voor de DVZ op 7 april 2022 - wanneer er gepeild werd naar uw religie – dat u een atheïst bent (Verklaring DVZ, vraag 9). Tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS geeft u vervolgens ook aan dat u een atheïst geworden bent (CGVS 1, p. 14). Gevraagd sinds wanneer u atheïst was, antwoordde u november 2017 (CGVS 1, p. 21). Verder tijdens dat onderhoud kon u antwoorden op de vragen waarom u zich als atheïst beschouwde en wat het voor u betekende om atheïst te zijn (CGVS 1, p. 22). In dat opzicht is het dan ook compleet ongeloofwaardig dat u tijdens uw tweede onderhoud u plots niet meer als atheïst beschouwt en stelt dat u zichzelf in geen enkel interview als atheïst hebt genoemd of het woord atheïsme in de mond hebt genomen (CGVS 2, p. 14). Indien uw opvattingen inzake geloof al voor waar aangehouden kunnen worden, dan nog dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in geval van een terugkeer naar Iran hier uiting zou aan geven. Vooreerst dient hierbij verwezen te worden naar het feit dat u in het verleden - noch in Iran, noch in België – nooit eerder reeds uiting gaf aan uw ongeloof, dit ondanks uw bewering dat u zich reeds sinds november 2017 als ongelovige beschouwt en u tot eind 2019 in Iran verbleef (CGVS 1, p. 4 en 21). Zo vertelde u in het verleden in Iran slechts twee à drie hechte vrienden over uw ongeloof. Bovendien waren deze gesprekken volgens u beperkt tot “kleine puntjes en vragen”. Voorts gaf u in Iran op geen enkele manier uiting aan uw ongeloof (CGVS 2, p. 16). U kende bijgevolg ook geen problemen met de Iraanse autoriteiten (CGVS 2, p. 17). Buiten uw twee à drie hechte vrienden zijn enkel uw ouders en uw broer op de hoogte van uw ongeloof. Verder weet niemand hiervan (CGVS 2, p. 17). Ook in België geeft u geen uiting aan uw ongelovig zijn. Het enige wat u hiervoor ondernam was aangeven bij de Okan-klassen dat u liever een les volgde voor personen die in geen godsdienst geloven (CGVS 2, p. 17). Gepeild naar hoe u staat tegenover het feit dat er meer en meer Iraanse kerken opduiken in België bent u onverschillig. Het maakt u niet uit wat die

mensen doen. Bovendien beschouwt u uw ongelovig zijn als iets persoonlijk dat u voor zichzelf houdt. U stelt dat u anderen met rust laat en dat u ook met anderen hierover niet praat (CGVS 2, p. 17). In die optiek is uw stelling dan ook ongeloofwaardig dat u bij een terugkeer naar Iran wel uiting zou geven aan uw ongelovig zijn (dat u op straat zou roepen dat de islam niet verplicht mag zijn en dat u geen geloof hecht aan de islam) (CGVS 2, p. 18). Dat u dit nu wel zou doen omdat u een ander persoon bent geworden en vrijheid hebt ervaren in België rijmt niet met uw uitspraken dat uw ongelovig zijn iets voor u persoonlijk is dat u voor zichzelf houdt (CGVS 2, p. 17-18). Dat u in Iran de mogelijkheid niet zou hebben om te werken of te studeren omdat u verplicht uw gebed zou moeten uitvoeren, kan niet overtuigen (CGVS 2, p. 18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er miljoenen mensen niet praktiseren in Iran en dat Iran steeds seculierder wordt. Tevens leidt het niet praktiseren van islamitische verplichtingen zoals het gebed of naar de moskee gaan niet of nauwelijks tot problemen of speculatie omtrent iemands religie. Uit het loutere feit niet meer te praktiseren kan er bijgevolg geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Bovendien deed u in het verleden (toen u zich reeds beschouwde als ongelovige) reeds alsof u mee aan het bidden was of dat u mee de ramadan volgde (CGVS 2, p. 16-17).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciaties niet. Uw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie. Dat u atletiek en worstelen beoefende/beoefent staat evenmin ter discussie. Wel werd er besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in geval van een terugkeer naar Iran uiting zou geven aan uw ongelooft (waarvoor een worstelincident van Alireza Karimi de aanleiding was). Bij de medische en gerechtelijke documenten over uw broer (waarmee u zijn vervolging door K.K. (...) en I.K. (...) wil aantonen) dient opgemerkt te worden dat deze allen kopies betreffen waarvan de authenticiteit niet na te gaan is. Bovendien dienen documenten om bewijskrachtig te zijn ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De medische documenten over uw vader werden supra besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

"de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;

-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;

-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967;

-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting;

-het zorgvuldigheidsverplichting;

-het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker stelt het niet eens te kunnen zijn met de bestreden motivering, geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen en doet gelden dat "het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier tot zijn conclusie is gekomen".

Met betrekking tot zijn asielmotieven, geeft verzoeker vervolgens aan:

"Verzoekende partij wenst te volharden in de problemen die hij en zijn ouders gekend hebben in Iran en dat zij hierdoor een ernstig risico op vervolging zullen ondergaan bij een eventuele terugkeer naar Iran."

Verder gaat verzoeker in op zijn religieuze beleving. Dienaangaande voert hij aan:

"Verder wenst verzoekende partij op te merken dat hij wel degelijk een vrees heeft omwille van het feit dat hij zonder religie is, wat in een samenleving als die van Iran, wel degelijk leidt tot een ernstig risico op een schending van artikel 3 EVRM."

Verzoeker wijst voorts op hetgeen in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd omtrent zijn uiteenlopende verklaringen inzake de vraag of hij zichzelf al dan niet als atheïst omschreef en betoogt:

“Verzoekende partij is ernstig gegriefd door deze beslissing, gezien, indien het persoonlijk onderhoud erop nagelezen wordt, verzoekende partij wel degelijk verklaringen heeft afgelegd, al zou hij geen religie hebben:

(...)

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt wel degelijk dat verzoeker eerder verklaart om ‘zonder religie en/of godsdienst te zijn, dan dat hij zichzelf effectief als atheïst beschouwt.”

Verzoeker vervolgt:

“Verzoeker volhardt dan ook in zijn verklaringen dat hij nooit zelf het woord “atheïst” in de mond nam om zichzelf zo te omschrijven.

Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft verzoeker dat onmiddellijk opgemerkt, waardoor wel degelijk sprake kan zijn van een miscommunicatie in de exacte vertaling van het woord “atheïsme”:

(...)

Ook verklaarde verzoeker specifiek wat zijn vrees is met betrekking tot het feit dat hij zonder religie leeft en dat dit in Iran niet mogelijk is, doch het CGVS houdt in haar bestreden beslissing geen enkele rekening mee:

(...)

Dat verzoekende partij wel degelijk geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over hoe hij uiting geeft aan zijn leven zonder religie en wat dit voor hem betekent.

Het CGVS houdt hiermee onvoldoende rekening in haar bestreden beslissing.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.”

Verzoeker verbaast zich verder over het gegeven dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat er rekening werd gehouden met actuele informatie over de situatie in Iran. Hij voert aan:

“Uit het administratief dossier blijkt dat het CGVS zich baseert op rapporten die dateren van 2019 en 2020, doch dat we vandaag eind 2022 zijn, bijna 2023!

Dit getuigt van weinig zorgvuldig bestuur. Zeker gelet op de huidige politieke crisis waar Iran zich momenteel in bevindt.

Sinds september 2022 is de situatie in Iran uitermate precair geworden, door de aanhoudende protesten sinds de dood van Masha Amini, die door de Iraanse politiediensten werd gearresteerd en in hechtenis is gedood, wegens het niet correct dragen van Islamitische kledingvoorschriften.

Sindsdien zijn er wijdverspreide protesten in Iran, die met de harde hand door het Iraanse regime worden neergeslagen.

De reden voor deze protesten zijn de vraag naar meer vrijheid, minder onderdrukking en meer respect voor de mensenrechten van de Iraanse bevolking.

Het is dan ook net dat waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook naar verwees! Het gebrek aan vrijheid om te zijn wie je bent, net hetgeen waar verzoeker zo naar hunkert, is de reden voor de maandenlange aanhoudende protesten in het land.

Dat er door het CGVS geen enkele verwijzing wordt gemaakt naar de huidige politieke crisis in Iran, kan geenszins als zorgvuldig bestuur beschouwd worden.

De situatie voor de start van de protesten was al precair voor religieuze minderheden of personen die geen religie of een andere religie aannamen, zoals ook blijkt uit het rapport van Amnesty International van 2021:

(...)

Dat het CGVS aldus in haar administratief dossier zich vooreerst baseert op achterhaalde informatie, gedateerd van 2019 en 2020 en vervolgens ook nergens enige verwijzing maakt naar de algemene huidige situatie in Iran, kan geenszins beschouwd worden als zorgvuldig en redelijk bestuur.

De bestreden beslissing dient hervormd, minstens hierom vernietigd te worden.”

Verzoeker besluit:

“De situatie voor Iraniërs zonder religie is dermate gevaarlijk, zeker gelet op de huidige veiligheidssituatie in Iran (zie verder ook infra) er hierdoor een risico is, en dit een schending impliceert van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat het CGVS een grondig en zorgvuldig onderzoek heeft gedaan naar de situatie van verzoeker, op basis van de objectief aanwezige elementen in zijn verzoek en met de huidige situatie in Iran in het achterhoofd houdende, waardoor er niet zomaar besloten kan worden dat verzoeker bij terugkeer geen risico zal hebben op een ernstige vervolging.”

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn nood aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft in dit kader enkele algemene, theoretische beschouwingen en voert aan:

“Dat de verzoekende partij, omwille van zijn overtuigingen en zijn verblijf voor reeds lange tijd in Europa, ernstig vervolgd zal worden bij terugkeer naar Iran, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Tevens stelt hij:

“De huidige situatie in Iran is wel degelijk zeer ernstig, waarbij, zelfs bij twijfel aan de verklaringen van de verzoeker, dit in het voordeel van de verzoeker dient beoordeeld te worden, juist omdat de situatie in Iran zo ernstig is.”

Voorts gaat verzoeker in op de algemene veiligheidssituatie in Iran. Dienaangaande doet hij gelden:

“Verzoekende partij wenst op te merken dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het CGVS rekening heeft gehouden met de aanhoudende protesten in Iran en die hiermee gepaarde kritieke veiligheidssituatie.

Het zijn voornamelijk de jongeren die op straat komen, jongeren met het exacte profiel van de verzoeker! Jongeren die meer vrijheid willen en minder onderdrukking.

Dit werd ook nog aangekaart op 22/11/2022 door Spokesperson for the UN High Commissioner for Human Rights Jeremy Laurence:

(...)

Dat de protesten sinds september 2022 blijvend aanhouden en de reactie van het Iraanse regime hierop disproportioneel is.

Dit blijkt ook uit het onderzoek van Iran Human Rights:

(...)

Hieruit blijkt ook dat het voornamelijk jongeren zijn die geïdende worden door de Iraanse autoriteiten.

De actuele situatie in Iran domineert al maanden het internationale nieuws!

Demonstranten worden willekeurig neergeschoten door het Iraanse regime, zonder enig onderscheid:

(...)

Het Iraanse regime voert ook doodstraffen uit, aan demonstranten die worden opgepakt, zonder een voorafgaandelijk eerlijk proces:

(...)

Het is duidelijk dat iedereen die zijn steun uit aan de protesten in Iran, geïdende kan worden door de Iraanse autoriteiten:

(...)

Verzoekende partij is dan ook ernstig gegriefd dat hoewel het CGVS op de hoogte is van de actuele situatie in Iran, er in de bestreden beslissing geen enkele verwijzing naar gemaakt wordt, noch in het administratief dossier.

Meer zelfs. Zij baseren zich op achterhaalde informatie om te stellen dat verzoeker geen vrees heeft bij een terugkeer naar Iran, wat niet getuigt van enig zorgvuldig bestuur.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.”

Verzoeker gaat verder in op de situatie voor personen die terugkeren naar Iran en verwijt verweerder dat hiermee bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden en dat deze situatie niet werd onderzocht. Vervolgens stelt verzoeker:

“Het is dan ook verbazend dat er geen enkele informatie in het dossier van de verzoeker kan worden teruggevonden met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer naar Iran.

Zelfs voor de aanhoudende protesten in Iran, was de situatie voor terugkeerders naar Iran al uiterst gevaarlijk.

Verzoeker kan hiervoor verwijzen naar het Nederlands Ambtsbericht Iran van Mei 2022:

(...)

Verzoekende partij wenst dan ook de aandacht te vestigen op het feit dat er geen enkele duidelijkheid kon zijn hoe de Iraanse autoriteiten zich gedroegen tegenover terugkeerders uit het buitenland naar Iran, en dit behelst enkel de verslagperiode tot maart 2022.

Over de huidige toestand in Iran en hoe het regime nu kijkt naar terugkeerders is geen enkele duidelijkheid!

Dat echter verschillende Europese landen, waaronder België, reeds een oproep hebben verspreid om Iran te verlaten, wegens de mogelijkheid om willekeurig gearresteerd te worden.

(...)

Dat het CGVS niet dienstig een weigeringsbeslissing kan nemen, zonder de actuele situatie in Iran, en welke gevolgen een terugkeer naar Iran voor afgewezen asielzoekers, vandaag inhoudt, te onderzoeken. Dit getuigt niet van zorgvuldig bestuur.

Er zijn wel degelijk een aantal elementen in het dossier van de verzoekende partij, die, als hij zou terugkeren naar Iran, een ernstig risico op schade zoals in artikel 48/4 Vw zou kunnen uitmaken.

Een grondig en zorgvuldig onderzoek werd niet uitgevoerd door tegenpartij."

Verzoeker besluit:

"Verzoekende partij kan aantonen dat de situatie in Iran, een zodanig ernstige situatie is, dat louter terug te keren naar Iran, er een risico bestaat op een ernstige vervolging zoals omschreven in artikel 48/4 Vw. Dat een schending van het zorgvuldigheidsplicht zich opdringt.

Uit bovenstaande vaststaande elementen, zijnde zijn identiteit, zijn nationaliteit, zijn hoedanigheid van burger alsook zijn regio van afkomst zou aldus aan verzoeker het subsidiaire beschermingsstatuut moeten toegekend worden.

Trouwens, tegenpartij betwist ook niet hun identiteit alsook hun nationaliteit (zie ook supra).

Verzoeker merkt op dat er genoeg redenen (voornamelijk zijn vrees omwille van zijn geloofsovertuigingen (of het gebrek eraan) en de actuele situatie in Iran) zijn om de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Er bestaat immers een reëel risico op ernstige schade in het geval verzoeker naar Iran zou terugkeren.

Tegenpartij motiveert helemaal niet waarom ze verzoeker het subsidiaire beschermingsstatuut weigert en schendt dan ook de artikelen 48/4 en de materiële motiveringsplicht."

Verzoeker concludeert vervolgens:

"Verzoekende partij heeft wel degelijk kunnen aantonen dat hij een actuele vrees heeft indien hij dient terug te keren naar Iran.

Niet enkel werden hij persoonlijk gevisieerd, het algemene geweld in Iran is van een dermate hoog niveau, dat hij bij terugkeer zich zal bevinden in een land dat wordt geteisterd door willekeurig geweld zoals omschreven in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofdde: de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker:

a) te erkennen als vluchteling in de zin van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève conform artikel 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;

b) de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen, zo de Raad van oordeel is dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling;

-In ondergeschikte orde: de bestreden beslissing te vernietigen indien bijkomende onderzoek noodzakelijk blijkt, en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat- Generaal voor verder onderzoek".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 3-12).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vooreerst integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.2. Ook het evenredigheidsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht

hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen van zijn familieleden en gezin en omwille van zijn religieuze overtuiging. Daarnaast wijst hij in het verzoekschrift op de aanhoudende protesten in Iran. Tevens haalt hij aan risico te lopen ten gevolge van zijn verblijf in Europa en een terugkeer naar Iran.

Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen van zijn familieleden en gezin, wordt in de bestreden beslissing echter geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zich ten dele beroept op motieven die reeds door uw ouders werden opgeworpen in hun verzoeken, met name de problemen die zij in Iran kenden n.a.v. hun bekering tot het christendom. Het Commissariaat-generaal oordeelde in het kader van het verzoek van uw ouders dat er geen geloof kon gehecht worden aan hun bekering en de daaraan gekoppelde problemen in Iran. U brengt geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige beoordelingen. U verwijst louter naar uw bewering dat er reeds wraak werd genomen op uw familie doordat uw broer bij zijn terugkeer naar Iran gevisieerd werd (CGVS 2, p. 20). Echter wordt infra uiteengezet dat er aan deze problemen van uw broer geen geloof gehecht kan worden. Aldus brengt u geen objectieve elementen aan om de appreciatie van het verzoek van uw ouders om te buigen. Dat uw raadsman aanhaalt dat u hierover wel objectieve informatie aanlevert door de medische documenten die over uw vader overhandigt, kan echter niet aanvaard worden als objectief element. Volgens uw raadsman blijkt hieruit dat er bij uw vader een verregaande vorm van Alzheimer vastgesteld werd, wat vergeetachtigheid als gevolg zou hebben. Dit zou volgens uw raadsman een zware invloed gehad hebben op de persoonlijke onderhouden van uw vader (CGVS 2, p. 21). Deze medische attesten over uw vader volstaan niet om de vaststellingen uit het verzoek van uw ouders teniet te doen. Deze dateren immers allemaal van februari 2022 en september 2022, i.e. van na de beslissing van het CGVS en het arrest van de RVV en zijn bijgevolg post-factum. U brengt geen objectief element aan waaruit blijkt dat uw vader ten tijde van zijn persoonlijke onderhouden op het CGVS aan geheugenproblemen of andere medische problemen geleden zou hebben die een invloed gehad zouden hebben op zijn onderhouden. Dat uw raadsman opwerpt dat afspraken verkrijgen bij de juiste dokters veel tijd vraagt, doet hieraan geen afbreuk. Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat uit de medische attesten inzake uw vader geenszins blijkt dat hij aan een verregaande vorm van Alzheimer zou lijden. Nergens is zelfs sprake van Alzheimer. De medische documenten spreken van een beginnende ziekte van Parkinson/ een beginnende dementie/ significante tekorten in de geheugenfuncties en de aandachts- en executieve functies (verwerkingssnelheid en mentale flexibiliteit)/ geheugenproblemen die waarschijnlijk beïnvloed worden of hun ontstaan vinden in de huidige psychiatrische toestand met depressie en angststoornis. De medische attesten stellen daarnaast tweemaal dat de onderzoeksresultaten met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd dienen te worden gezien de mogelijke invloed van de taalbarrière, cultuurverschillen en een beperkte opleiding van uw vader.

U haalt verder aan dat u en uw familie gevisieerd werden door twee neven van jullie, K.K. (...) en I.K. (...), die bij de sepah-pasdarán (Iraanse revolutionaire garde) werken. Zij willen wraak nemen op u, uw broer en uw ouders enerzijds omdat uw ouders zich bekeerd hebben tot het christendom en anderzijds omdat uw vader voorheen bouwprojecten uitvoerde voor de sepah-pasdarán. Deze twee neven konden financieel profiteren van het werk dat uw vader deed. Omdat uw vader het land verlaten had, verloren ze deze financiële voordelen. Hierdoor werden deze neven jullie vijand (CGVS 1, p. 8, 9 en 19 en CGVS 2, p. 7 en 19). Wat betreft uw bewering dat uw familie problemen kende met uw neven K. (...) en I. (...) omwille van uw ouders hun bekering werd hierboven reeds aangeduid dat u geen objectieve elementen aanbrengt om de conclusies uit uw ouders hun verzoek te wijzigen. Aan uw bewering dat K.K. (...) en I.K. (...) u en uw gezin viseren doordat uw vader voorheen bouwprojecten uitvoerde voor de sepah-pasdarán kan evenzeer geen geloof gehecht worden. Indien uw neven werkelijk uw vader hiervoor zouden viseren, mag op zijn minst verwacht worden dat hij dit zou aangehaald hebben tijdens zijn eigen verzoek, quod non in casu. Uw vader vertelde zelfs nooit iets dat hij met de sepah-pasdarán zou samengewerkt hebben. Ook uw moeder maakte geen gewag van problemen met jullie neven omwille van de bouwprojecten die uw vader uitvoerde. Ze maakten weliswaar melding van problemen met deze twee neven maar ze beweerden dat deze problemen werden veroorzaakt door hun bekering en door hun facebookprofiel waarop ze christelijke boodschappen plaatsten (Notities persoonlijk onderhoud M.R. (...) d.d. 22.04.2021, p. 7-8 en notities persoonlijk onderhoud M.S. (...) d.d. 22.04.2021, p. 5-6 en notities persoonlijk onderhoud M.S. (...) d.d. 06.07.2021, p. 12-13). Nergens in hun verklaringen (en ook niet tijdens hun beroepsprocedure) is er sprake van problemen met deze twee neven omwille van de bouwprojecten die uw vader uitvoerde en/of dat hij zijn samenwerking met de sepah stopzette. Dat uw ouders deze problemen niet aanhaalden omdat ze bang zijn, volstaat niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen (CGVS 2, p. 19). Op een verzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen (in het bijzonder al de vluchtmotieven) aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Dat K. (...) en I. (...) wraak namen op jullie gezin door uw broer M. (...) – bij zijn terugkeer naar Iran - van verschillende zaken valselijk te beschuldigen en door hem aan te vallen, ligt in het verlengde van zaken die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd. Deze verklaringen zijn niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Hierbij dient verder ook gewezen te worden op uw tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaats van uw broer en het contact dat u met hem onderhoudt. Tijdens uw interview op de DVZ van 07.04.2022 verklaarde u dat uw broer op dat moment in Griekenland verbleef. U gaf toen ook aan geen contact met uw broer te onderhouden (Verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 07.09.2022 stelde u dat uw broer naar Iran was teruggekeerd. U verklaart dat hij in 2019 maar enkele maanden in Griekenland had verbleven en dat hij reeds sinds eind 2019 naar Iran was teruggekeerd. U gaf tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud ook aan dat u sinds uw vertrek uit Iran tot op heden – ook al was het weinig – contact onderhield met uw broer (CGVS 1, p. 3, 5 en 6). Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheden stelt u zich niet te herinneren dat u voor de DVZ zoiets gezegd zou hebben. U voegt eraan toe dat uw broer zich al drie jaar in Iran bevindt. Het louter ontkennen/niet herinneren van uw verklaringen bij de DVZ volstaat niet als verklaring voor het vastgestelde verschil. U geeft later tijdens uw onderhoud ook aan dat er mogelijke fouten zijn gebeurd bij het vertalen van woorden. U voerde uw interview op de DVZ uit in het Engels zonder tussenkomst van een tolk. U verklaart dat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming niet gevraagd werd u welke taal u sprak en u begon spontaan Engels te spreken. Dat er hierdoor mogelijke vertaalfouten gebeurd zouden zijn, volstaat evenmin als verschoning. Ofschoon u verklaarde dat u onderhoud voor het CGVS in het Farsi wou uitvoeren, dient immers opgemerkt te worden dat u voor de DVZ verklaarde dat u het Engels voldoende machtig was om de problemen die tot uw vlucht geleid hebben te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (CGVS 1, p. 6 en 16 en verklaring betreffende procedure DVZ). Daarenboven is uw verklaring dat uw broer sinds eind 2019 reeds is teruggekeerd naar Iran ook tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. Hij verklaarde tijdens zijn eerste onderhoud op het CGVS op 22 april 2021 dat uw broer M. (...) zich op dat moment in Griekenland bevond (Notities persoonlijk onderhoud M.R. (...) d.d. 22.04.2021, p. 6). Hiermee geconfronteerd stelt u niet te weten waarom uw vader zoiets verteld heeft, wat uiteraard het verschil niet verklaart (CGVS 1, p. 17). Bovendien verklaarde uw moeder tijdens haar onderhoud van 22.04.2021 ook dat M. (...) – voor zover ze wist – zich op dat moment in Griekenland bevond. Ze voegde eraan toe dat ze reeds anderhalf jaar geen contact had met uw broer (Notities persoonlijk onderhoud M.S. (...) d.d. 22.04.2021, p. 4-5). Uw verklaringen staan hier weer haaks op. U verklaarde immers dat uw ouders meteen op de hoogte kwamen van het feit dat uw broer was teruggekeerd naar Iran. U situeert deze terugkeer eind 2019 (CGVS 1, p. 6). Indien dit werkelijk het geval zou zijn, stelt zich de vraag waarom uw moeder op 22.04.2021 dan zou verklaren dat het laatste wat ze van uw broer vernam was dat hij in Griekenland verbleef. Dat u allerm minst geloofwaardige verklaringen aflegt over het feit dat uw broer teruggekeerd zou zijn naar Iran heeft als gevolg dat het evenmin

geloofwaardig is dat uw broer in Iran problemen zou gekend hebben. Indien uw broer zich niet in Iran bevond, konden de beweerde problemen immers niet plaatsvinden. Dat de beweerde problemen die uw broer kende bij zijn terugkeer naar Iran niet geloofwaardig zijn blijkt ook uit de vaststelling dat u bij de DVZ met geen woord hebt gerept over uw broer of de problemen die hij na zijn terugkeer naar Iran gekend zou hebben. Dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals u aangeeft kort de hoofdlijnen dient weer te geven, ontkent het CGVS niet (CGVS 1, p. 2). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt evenwel dat de problemen die uw broer bij zijn terugkeer kende één van uw hoofdmotieven is waarom u een verzoek indient. (CGVS 1, p. 18 en 23). Ook al dient u kort en zonder details uw motieven voor de DVZ kenbaar te maken, er wordt u bij de DVZ gevraagd om alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst weer te geven (CGVS-vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Dat uw vader u verbood om over sommige zaken te vertellen (CGVS 2, p. 11) kan niet overtuigen. Van een verzoeker mag ten allen tijde de volle medewerking en volledige en waarheidsgetrouwe verklaringen verwacht worden.

De verklaringen over de problemen die uw broer kende bij zijn terugkeer blijken eens te meer ongeloofwaardig doordat u een zeer gebrekkige en vage kennis vertoont over de feiten die uw broer overkwamen. Vooreerst overhandigt u – via uw ouders die u deze bezorgden - verschillende gerechtelijke documenten over uw broer zijn problemen. U weet echter niet hoe deze documenten in het bezit van uw ouders kwamen. U veronderstelt dat de kans groot is dat uw broer deze naar uw ouders opstuurde maar het kan evengoed zijn dat uw vader zijn zakenpartners hem dit opstuurden (CGVS 1, p. 10-13). U hebt bovendien niet aan uw ouders gevraagd hoe ze in het bezit zijn gekomen van deze documenten. De stelling die u daarbij maakt, dat u tot uw persoonlijk onderhoud niets met die documenten te maken had en dat uw vader deze documenten had klaarstaan, is op zijn minst opmerkelijk te noemen (CGVS 1, p. 13). Dit valt immers moeilijk te rijmen met uw stelling dat u – die vreest hetzelfde lot te moeten ondergaan als uw broer (CGVS 1, p. 23) - al sinds eind 2019 op de hoogte bent dat uw broer zich voor de rechtbank diende te verantwoorden voor een illegaal vertrek/binnenkomst (CGVS 1, p. 6 en CGVS 2, p. 11). Indien u werkelijk vreest hetzelfde te lot te moeten ondergaan als uw broer kan verwacht worden dat u meer interesse zou vertonen inzake de gerechtelijke documenten over uw broer. U weet bovendien niet waar de originele versies zijn van de gerechtelijke documenten die u overhandigt. U vermoedt dat deze zich bij uw broer bevinden maar daar bent u niet zeker van (CGVS 1, p. 10-12 en CGVS 2, p. 5). Eveneens opmerkelijk hierbij is dat u er niet in slaagt om te herinneren of u aan uw ouders of uw broer ooit hebt gevraagd waar de originele versies zich bevonden (CGVS 2, p. 5). Voorts weet u niet of uw broer veroordeeld werd voor de beschuldigingen van een diefstal gepleegd te hebben (CGVS 2, p. 7-8), of de beschuldiging van de diefstal of die van de aanranding eerst kwam (CGVS 2, p. 8) en of er voorwaarden waren voor uw broer zijn vrijlating (CGVS 2, p. 10). U weet eveneens niet sinds wanneer u te horen kreeg dat uw broer in de gevangenis zat. U slaagt er zelfs niet in om dit bij benadering aan te duiden (CGVS 2, p. 11). Dat u niet meer informatie vroeg over de feiten die uw broer overkwamen omdat u dacht dat u voldoende over de zaak wist (CGVS 2, p. 12), duidt op een manifest gebrek aan interesse in de problemen van uw broer, problemen waarvan u vreest dat deze u eveneens zouden kunnen overkomen. Dit breekt uw geloofwaardigheid verder af (CGVS 1, p. 23). U vertoont wat de problemen van uw broer betreft bovendien niet alleen een gebrekkige en vage kennis, u legt hierover ook tegenstrijdige verklaringen af. U stelt tijdens uw eerste onderhoud dat uw broer vrijgesproken en niet veroordeeld werd voor de beschuldiging van overspel omdat de maagdelijkheid van het meisje intact bleek te zijn (CGVS 1, p. 11-12). Tijdens uw tweede onderhoud stelt u dat het bewezen werd dat de onwettige gemeenschap niet gebeurd was maar dat uw broer desondanks veroordeeld werd. U denkt dat hij niet vrijgesproken werd (CGVS 2, p. 8-9). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u misschien een fout hebt gemaakt tijdens uw eerste onderhoud. Deze repliek kan in alle redelijkheid niet aanvaard worden als verschoning aangezien u hierover geen opmerkingen over formuleerde na het ontvangen van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u, wanneer u de mogelijkheid werd geboden om opmerkingen te maken over uw eerste persoonlijk onderhoud of om zaken recht te zetten, dat u onder druk stond, erg gespannen was en dat u daardoor mogelijks zaken verkeerd had beantwoord. Gevraagd naar welke zaken er verkeerd beantwoord waren, slaagt u er echter niet in om deze aan te duiden (CGVS 2, p. 2). Verder gaf u tijdens uw eerste onderhoud aan dat uw vader een pand diende te verkopen om zo een som te kunnen betalen om uw broer vrij te krijgen (CGVS 1, p. 18). Bij uw tweede onderhoud stelt u daarentegen dat het uw oom was die een pand verkocht en vervolgens betaalde om uw broer vrij te krijgen. Hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en geeft u aan dat uw vader het geld uiteindelijk wel betaalde maar dat uw oom dit in eerste instantie regelde (CGVS 2, p. 10). Deze post-factum repliek waarbij u uw verklaring louter wijzigt, volstaat niet.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan de vervolging die u en uw gezin ondergingen door K.K. (...) en I.K. (...)."

Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, pertinente en terechte motieven blijken een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze aan te geven dat hij "wenst te

volharden in de problemen die hij en zijn ouders gekend hebben in Iran en dat zij hierdoor een ernstig risico op vervolging zullen ondergaan bij een eventuele terugkeer naar Iran". Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven op generlei wijze. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Betreffende verzoekers religieuze overtuiging, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

"Wat betreft uw stelling dat u in geen enkele godsdienst gelooft (CGVS 2, p. 14) dient er op het volgende gewezen te worden. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit bovenstaande conclusies blijkt dat u er niet voor terugdeinst om meermaals bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de Belgische autoriteiten. Verder verklaarde u voor de DVZ op 7 april 2022 - wanneer er gepeild werd naar uw religie – dat u een atheïst bent (Verklaring DVZ, vraag 9). Tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS geeft u vervolgens ook aan dat u een atheïst geworden bent (CGVS 1, p. 14). Gevraagd sinds wanneer u atheïst was, antwoordde u november 2017 (CGVS 1, p. 21). Verder tijdens dat onderhoud kon u antwoorden op de vragen waarom u zich als atheïst beschouwde en wat het voor u betekende om atheïst te zijn (CGVS 1, p. 22). In dat opzicht is het dan ook compleet ongeloofwaardig dat u tijdens uw tweede onderhoud u plots niet meer als atheïst beschouwt en stelt dat u zichzelf in geen enkel interview als atheïst hebt genoemd of het woord atheïsme in de mond hebt genomen (CGVS 2, p. 14)."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststelling dat verzoeker er niet voor terugdeinst om meermaals bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de Belgische autoriteiten, laat verzoeker volledig onverlet. Dat verzoeker er niet voor terugdeinst om op andere vlakken duidelijk bedrieglijke en leugenachtige verklaringen af te leggen, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde religieuze overtuiging.

Ook de vaststelling dat zijn ouders blijkens het voorgaande reeds ten onrechte beweerden de islam te zijn afgefallen en te zijn bekeerd tot het christendom, doet bovendien ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers eigen verklaarde geloofsafval.

Daarenboven blijkt uit de inhoud van 's Raads arrest nr. 267 554 van 31 januari 2022 in de zaak RvV 266 448 / IV, dat werd gevelde in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat de ouders van verzoeker indienden en dat, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing en gelet op het bepaald in artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook werd ingediend in naam van verzoeker, dat verzoekers vermeende atheïsme of religieuze overtuiging in het kader van dit eerder voor hem ingediende verzoek om internationale bescherming niet werd aangevoerd. Nochtans zou verzoeker deze overtuiging reeds koesteren sedert november 2017. Bijgevolg mocht, zo verzoekers beweringen in dit kader zouden stroken met de werkelijkheid en zo zijn religieuze overtuiging werkelijk kon leiden tot problemen in Iran, worden verwacht dat deze overtuiging ook in het kader van het eerder voor hem ingediende verzoek om internationale bescherming zou zijn aangevoerd. Dat zulks niet geschiedde, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde overtuiging.

Uit verzoekers voormelde verklaringen, zoals afgelegd bij de DVZ en tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, verklaringen waarvan verzoeker er een aantal herneemt in het voorliggende verzoekschrift, blijkt, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, daarenboven weldegelijk duidelijk dat verzoeker zich zowel bij de DVZ als gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS initieel meermaals, duidelijk en in niet mis te verstane bewoordingen omschreef als atheïst. Dat er op dit vlak sprake zou zijn geweest van miscommunicatie, wordt daarbij door verzoeker op generlei wijze gestaafd of onderbouwd en kan gelet op de duidelijke en niet mis te verstane bewoordingen van zijn initiële verklaringen hoegenaamd niet worden gevolgd. Dat verzoeker van deze verklaringen aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS desalniettemin trachtte af te stappen en plots in alle toonaarden ontkennde dat hij atheïst zou zijn en dit woord zelfs maar in de mond zou hebben genomen, ontbeert dan ook iedere ernst en doet kennelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden religieuze overtuiging.

Zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers voorgehouden atheïstische/religieuze overtuigingen, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat gelet op de beschikbare landeninformatie niet kan worden aangenomen en dat verzoeker niet *in concreto* aantoonde of aannemelijk maakt dat zulks in zijner hoofde zou leiden tot een risico om te worden gevisieerd of vervolgd. In dit kader wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Indien uw opvattingen inzake geloof al voor waar aangehouden kunnen worden, dan nog dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in geval van een terugkeer naar Iran hier uiting zou aan geven. Vooreerst dient hierbij verwezen te worden naar het feit dat u in het verleden - noch in Iran, noch in België – nooit eerder reeds uiting gaf aan uw ongelooft, dit ondanks uw bewering dat u zich reeds sinds november 2017 als ongelovige beschouwt en u tot eind 2019 in Iran verbleef (CGVS 1, p. 4 en 21). Zo vertelde u in het verleden in Iran slechts twee à drie hechte vrienden over uw ongelooft. Bovendien

waren deze gesprekken volgens u beperkt tot "kleine puntjes en vragen". Voorts gaf u in Iran op geen enkele manier uiting aan uw ongelooft (CGVS 2, p. 16). U kende bijgevolg ook geen problemen met de Iraanse autoriteiten (CGVS 2, p. 17). Buiten uw twee à drie hechte vrienden zijn enkel uw ouders en uw broer op de hoogte van uw ongelooft. Verder weet niemand hiervan (CGVS 2, p. 17). Ook in België geeft u geen uiting aan uw ongelovig zijn. Het enige wat u hiervoor ondernam was aangeven bij de Okan-klassen dat u liever een les volgde voor personen die in geen godsdienst geloven (CGVS 2, p. 17). Gepeild naar hoe u staat tegenover het feit dat er meer en meer Iraanse kerken opduiken in België bent u onverschillig. Het maakt u niet uit wat die mensen doen. Bovendien beschouwt u uw ongelovig zijn als iets persoonlijk dat u voor zichzelf houdt. U stelt dat u anderen met rust laat en dat u ook met anderen hierover niet praat (CGVS 2, p. 17). In die optiek is uw stelling dan ook ongelooftwaardig dat u bij een terugkeer naar Iran wel uiting zou geven aan uw ongelovig zijn (dat u op straat zou roepen dat de islam niet verplicht mag zijn en dat u geen geloof hecht aan de islam) (CGVS 2, p. 18). Dat u dit nu wel zou doen omdat u een ander persoon bent geworden en vrijheid hebt ervaren in België rijmt niet met uw uitspraken dat uw ongelovig zijn iets voor u persoonlijk is dat u voor zichzelf houdt (CGVS 2, p. 17-18). Dat u in Iran de mogelijkheid niet zou hebben om te werken of te studeren omdat u verplicht uw gebed zou moeten uitvoeren, kan niet overtuigen (CGVS 2, p. 18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er miljoenen mensen niet praktiseren in Iran en dat Iran steeds seculierder wordt. Tevens leidt het niet praktiseren van islamitische verplichtingen zoals het gebed of naar de moskee gaan niet of nauwelijks tot problemen of speculatie omtrent iemands religie. Uit het loutere feit niet meer te praktiseren kan er bijgevolg geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Bovendien deed u in het verleden (toen u zich reeds beschouwde als ongelovige) reeds alsof u mee aan het bidden was of dat u mee de ramadan volgde (CGVS 2, p. 16-17).

(...)

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratieve dossier."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Uit de door verweerder aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat het louter niet praktiseren van islamitische verplichtingen in Iran niet kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Iran wordt steeds meer seculier en er zijn miljoenen mensen die er niet praktiseren. Het niet praktiseren van islamitische verplichtingen zoals het gebed of naar de moskee gaan leiden er bovendien niet of nauwelijks tot speculatie omtrent iemands religie. Waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat deze informatie achterhaald zou zijn en niet meer zou gelden en waar hij stelt dat de actuele situatie nader had of zou moeten worden onderzocht, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker met dit betoog volledig voorbijgaat aan het gegeven dat hij ook zelf de nodige informatie kon en kan aanreiken ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. Uit de informatie die verzoeker aanreikt en neerlegt kan in dit kader echter geenszins worden afgeleid dat de situatie in Iran sedert het opstellen van de door verweerder gehanteerde landeninformatie dermate zou zijn gewijzigd dat het louter niet praktiseren, als man, van de islamitische verplichtingen in Iran, zonder dat er daarbij sprake is van het actief en openlijk verkondigen van geloofsafval of van een mening die gericht is tegen de islam, zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. In dit kader blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals deze terecht worden aangehaald in de voormelde motivering, verder duidelijk en genoegzaam dat verzoeker voorheen in Iran op geen enkele manier uiting gaf aan zijn zelfverkleerde ongelooft en in het verleden deed alsof hij mee aan het bidden was en de ramadan mee volgde, dat hij ook in België niet de minste uiting geeft aan zijn ongelovig zijn, dat hij onverschillig bleek ten opzichte van het feit dat er meer en meer Iraanse kerken opduiken in België, dat hij aangaf dat het hem niet uitmaakte wat die mensen doen, dat hij zijn ongelovig zijn beschouwt als iets persoonlijk dat hij voor zichzelf houdt, dat hij anderen met rust laat en dat hij hierover met anderen ook niet praat. Bijgevolg kan niet het minste geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij heden en bij een terugkeer naar Iran plots wel uiting zou (willen) geven aan zijn geloof en dit zelfs op straat zou (willen) gaan verkondigen. Dient verder te worden vastgesteld dat, gelet op de hoger vastgestelde ongelooftwaardigheid van zijn beweerde asielmotieven en verzoekers voormelde gezegden, uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij op het ogenblik waarop hij zijn land van herkomst verliet, ondanks dat hij op dat ogenblik reeds jarenlang ongelovig was, klaarblijkelijk niet in de negatieve aandacht stond in Iran omwille van zijn ongelovig zijn. Dat verzoeker bij een terugkeer naar en ingevolge een loutere aanwezigheid in zijn land en regio van herkomst omwille van zijn geloof plots wel in de negatieve aandacht zou komen van de Iraanse autoriteiten, en dit in zulke mate dat zij hem persoonlijk en systematisch zouden wensen te viseren of vervolgen, kan dan ook niet worden aangenomen en wordt door verzoeker hoegenaamd niet aannemelijk gemaakt.

Dat verzoeker ook zelf kennelijk de mening toegedaan is dat het louter niet praktiseren van islamitische verplichtingen in Iran niet kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat hij het nodig achtte om het hoger ongelooftwaardig bevonden, fictieve asielerlaas uit de doeken te doen en hierin te volharden.

Aangezien verzoeker zich blijkens het voorgaande noch in het verleden en in zijn land en regio van herkomst, noch op heden en in België inliet en inlaat met het voeren van religieuze en/of politieke oppositie, kan verder niet worden ingezien waarom en kan niet worden aangenomen dat verzoeker zich bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst plots wel geroepen zou voelen om zich in te laten met zulke activiteiten en aldaar zou gaan deelnemen aan protestacties of demonstraties.

Gelet op het voorgaande, kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als tegenstander van de islam door het leven zal gaan en/of er activiteiten tegen het heersende regime zal voeren, dat hij zich aldaar, bijvoorbeeld door deel te nemen aan protestacties of demonstraties, actief en openlijk als tegenstander van de heersende religie en/of het heersende regime zal profileren en manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd.

Derhalve is de verwijzing door verzoeker naar (informatie over) de situatie voor afvalligen van de islam, voor personen die andere religies dan de algemeen gangbare vorm van de islam aanhangen, voor personen die deelnemen aan protestacties en demonstraties, voor tegenstanders van het regime in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In zoverre verzoeker verder nog tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst louter omwille van zijn verblijf in Europa, het gegeven dat hij alhier een verzoek om internationale bescherming indiende en deze terugkeer *an sich* zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd, en waar verzoeker daarnaast laat uitschijnen dat dit nader had of zou moeten worden onderzocht, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker ook in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Verzoeker gaat met dit betoog vooreerst andermaal schromelijk voorbij aan het gegeven dat hij ook zelf de nodige elementen en informatie kon en kan aanreiken en neerleggen ter adstructie van dit beweerde risico. Verzoeker toont te dezen echter hoegenaamd niet aan en brengt niet het minste begin van bewijs bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten *in concreto* op de hoogte zouden zijn van zijn verblijf en/of zijn verzoek om internationale bescherming in Europa; laat staan dat hij aannemelijk zou maken dat deze autoriteiten hem louter omwille van deze reden zouden wensen te viseren of te vervolgen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verder legt verzoeker geen informatie neer waaruit blijkt en kan uit het geheel van de voorliggende landeninformatie hoegenaamd niet worden afgeleid dat een louter verblijf en/of verzoek(en) om internationale bescherming in Europa en een terugkeer naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Integendeel blijkt uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie dat de meeste personen die de Iraanse nationaliteit hebben en die terugkeren naar Iran doorgaans geen problemen ondervinden. Er zijn wel gevallen bekend van migranten die terugkeren en die bij aankomst problemen ondervinden, doch daarbij gaat het meestal duidelijk over speciale profielen, zoals personen met de Belgische of een dubbele nationaliteit, politieke activisten en personen die door de Iraanse autoriteiten als een bedreiging worden beschouwd. Hoewel in deze informatie vermeld wordt dat de mogelijkheid bestaat dat Iraniërs die vanuit het buitenland terugkeren naar Iran worden ondervraagd, wordt daarbij aangegeven dat het afhangt van de individuele omstandigheden in een zaak of iemand na terugkeer wordt ondervraagd en blijkt uit deze informatie dat enkel personen die een verhoogde belangstelling van de autoriteiten genieten verder worden opgevolgd en in de gaten worden gehouden. In deze informatie wordt verder aangegeven dat het niet mogelijk is om te verduidelijken hoe vaak personen die terugkeren binnen de geschetste omstandigheden daadwerkelijk problemen ondervinden. Nergens uit de door verzoeker aangevoerde informatie blijkt aldus dat een louter verblijf in het buitenland en een loutere terugkeer naar Iran zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Verzoeker, die op generlei wijze aannemelijk maakt dat of onder welke omstandigheden hij gedwongen zou riskeren te worden teruggeleid naar Iran en van wie gelet op het voorgaande mag worden verwacht dat hij vrijwillig naar dit land terugkeert, toont gelet op hetgeen voorafgaat en mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake zijn overige, voorgehouden asielmotieven, dan ook geheel niet aan dat, waar, door wie, wanneer, om welke reden en in welke omstandigheden hij bij een terugkeer naar dit land zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd ingevolge zijn loutere verblijf en verzoek om internationale bescherming in Europa en een loutere

terugkeer naar Iran. Verzoeker maakt *in concreto* ook in het geheel niet aannemelijk dat het loutere geven dat hij enige tijd in Europa en België heeft verbleven hem als persoon dusdanig zou hebben veranderd dat hij niet (langer) zou kunnen aarden binnen of zich zou kunnen aanpassen aan de Iraanse samenleving en de aldaar heersende normen. Dat verzoeker ook zelf de mening toegedaan is dat een louter verblijf en verzoek(en) om internationale bescherming in Europa en een loutere terugkeer naar Iran in zijner hoofde niet kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat hij het nodig en opportuun achtte en acht om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen en hierin te volharden.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan verder in het geheel niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat de (veiligheids-)situatie in zijn land en regio van herkomst actueel (mogelijks) van zulke aard zou zijn dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie kan, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie aldaar op heden van zulke kritieke aard zou zijn dat er zou kunnen worden gesproken van een land en regio in of op de rand van een situatie zoals omschreven in voornoemd wetsartikel. Uit deze informatie kan immers slechts worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten eind 2022 de grove middelen hebben ingezet om de manifestaties die indertijd plaatsvonden in verzoekers land en regio van herkomst te onderdrukken en dat zij zulks op gewelddadige wijze deden. Verzoeker legt geen informatie neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat deze situatie zich (tot op heden) zou hebben voortgezet. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig het gewelddadige optreden vanwege de Iraanse autoriteiten jegens de manifestanten ook was of is, het loutere gegeven dat de Iraanse autoriteiten protesten en demonstraties op gewelddadige wijze uit elkaar trachten te drijven en (onder andere jonge) manifestanten viseren, geenszins kan volstaan om te kunnen spreken van een reëel risico op ernstige schade in hoofde van de burgers in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit volstaat namelijk niet om te kunnen spreken van een gewapend conflict in de zin van voormeld wetsartikel. Evenmin is het geweld dat in dit kader geschied willekeurig. Integendeel is het duidelijk gericht tegen de manifestanten, heeft het tot oogmerk de manifestaties uit elkaar te drijven en te verhinderen en blijkt uit niets dat eenvoudige (jonge) burgers, die niet deelnemen aan de betreffende protestacties en demonstraties, daarbij op willekeurige wijze zouden worden geviséerd. Derhalve toont verzoeker in het geheel niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT